

DEL CARNAVAL

EN MET, ja vam quedar en qué's un xic tronera. I com que ho és i li agrada fer honor al càrrec, aquests passats dies de tabola s'embetumà la cara amb blanquet, va fer-s'hi quatre ratlles negres, s'eixamplà la boca i's vestí de blanc. EN MET, com tots els granollerins que figuren en el cens de *curridos*, ha fet *depierrot* i ha passejat la seva trista i esblanqueida figura pels balls que, amb més o menys disfrescs, s'han celebrat aquests dies de festa, per a major honra i gloria del senyor Carnestoltes i per a esbarjo dels que proclamen com un deure social que «*Nada, nada; s'ha de fer broma*».

EN MET no'ls dirà tot el què ha vist i molt menys el què ha tocat, en el compliment de la seva missió; perquè no és la missió seva el fer-les públiques, aquestes coses. EN MET és discret; sab amb qui parla i de què se les heu i encare que no li ha vagat de llegir molt, està enterat de que *Al buen callar, llaman Sancho*, que vé a ésser per l'istil del que diu l'Oña: que «*A boca tancada, no hi entren buàtils*.»

Però EN MET, que ha estat a l'*Unió* i a ca'l *Baté*, i ha vist que, gracies a Déu, aquí encare no patim de les *subsistencies* —que és l'*epidemia* del día,— vol que consti que si en *Ricardo* fa grinyolar el violí amb forsa solta, quan fa d'envelador en sab tant com el mateix *Xato*. Quin goig feia la sala gran de l'*Unió!* Res; que'ns va agradar!... Però que consti, també: EN MET no se sab avenir encare com s'ho van manegar el seus amics de *L'Alhambra*; per a guarnir el salonet que ha servit d'estoig a les nostres sarauistes. Un senyor que hi entén deia que mentres hi hagin *alhambrins* com ells no hi hà por de que la simpàtica societat se mori. Va ésser una nota de Carnaval digna dels amics d'EN MET.

I are, en secret: el dilluns va ésser el nostre día. Es dir, día: *la nostra nit*. Allò era viure, el demés són trons! A ca'l *Baté* era un cel; i a l'*Unió*, un infern; que tampoc venia malament